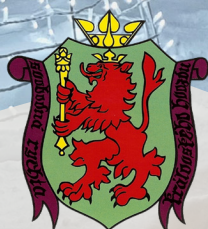

ŽELEZNORUDSKÝ zpravodaj

Prosinec 2021

měsíčník / zdarma

XXI. ročník

autor fotografie:
Filip Brož

www.zeleznaruda.cz

ÚVODNÍ SLOVO A INFORMACE Z RADNICE

Milí sousedé,

začal advent, těšíme se na Vánoce a už jsme si užili i první sněh. Naštěstí nám ale příjemné podzimní počasí dovolilo, abychom udělali další kus práce při zvelebování Železnorudska. Mrazy si daly letos na naše poměry na čas, takže jsme stihli například kompletní renovaci komunikací na Špičáku – v oblasti kolem budovy Horské služby k parkovišti u sedačkové lanovky, nebo kolem Penzionu Avalanche a sousedících rodinných domů a chat. Podařilo se také opravit díry v silnicích nebo instalovat nové svodnice. Ještě byly dosypány krajnice a pro letošní rok bude hotovo.

Rozdíl je vidět na první pohled.

Jakmile ustoupí zima, pustíme do další etapy – opravy silnic a chodníků v Hojsově Stráži. Moc dobře si uvědomujeme, že je třeba tamní komunikace dát do pořádku. Věříme, že i tentokrát nám počasí bude hrát do karet a do prací v Hojsovcích se budeme moci pustit co nejdříve.

Jistě jste si také všimli, že silnice kolem bývalého hotelu Praha – tedy od sídliště směrem k bývalé školce – byla po dvou letech od rekonstrukce opět vyfrézovaná. Před nedávnem tu byl detekovaný únik plynu. Aby mohl distributor plynu zjistit, kde závada na plynovodu byla, bylo třeba provést desítky sond (vyvrtání děr do asfaltu) a další hlubinné sondy většího rozsahu. Po opravě plynovodu jsme vyvolali jednání a podařilo se nám dohodnout celoplošnou opravu komunikace, jejíž financování šlo zcela za distributorem plynu, nikoliv z účtů města. Jsme rádi, že v těchto místech je znovu krásná nová silnice v celé ploše, která nezatíží městský rozpočet nečekanými výdaji.

Rovněž nás těší, že jsme při prvních projekcích kina pro děti i dospělé mohli naostro vyzkoušet novou akustiku v přednáškovém sále Environmentálního centra. Rozdíl v kvalitě poslechu oproti předchozímu provedení sálu je vskutku výrazný. Díky profesionálnímu návrhu konstrukčního řešení byly eliminovány problémové ozvěny a získaná dotace nám zásadně snížila finanční náročnost.

Ted' se ale blíží se vánoční svátky a zimní sezóna. Bohužel asi nikdo nedokáže odhadnout, jak moc nám bude naše plány hatit

další vlna pandemie. Současná situace nevypadá dobře, nezbyvá než bojovat, dávat na sebe pozor, být k sobě ohleduplní a vzájemně si pomáhat.

Velmi nás mrzí, že jsme byli nuceni zrušit či odložit plánované akce včetně Adventní dílny, předvánočního setkání seniorů či přednášky pana Jaroslava Červenky o cestování po Patagonii. Všichni jsme se na ně těšili, ale při mnohatisícových nárůstech nakažených by bylo zbytečným hazardem vystavovat se vzájemně riziku při větším setkání v uzavřených prostorech.

I když si o zániku konání vánočních trhů myslíme své, jsme rádi, že se povedlo alespoň v omezeném režimu uspořádat rozsvícení obou našich vánočních stromů, a že jsme se mohli setkat alespoň venku pod širým nebem u kostela v Železné Rudě a v Hojsově Stráži. Investovali jsme také do vánočního osvětlení, a tak můžete vidět novou výzdobu v ulici 1. máje, na sloupech veřejného osvětlení od kruhového objezdu až k mostu na Klatovské ulici, nebo v parku za kostelem. Věříme, že se nám podaří výzdobu za rok opět trochu doplnit, stejně jako to děláme s betlémem pod vánočním stromem, který se letos rozrostl o tři nové postavy.

Jedna z několika novinek ve vánoční výzdobě - pouliční světelné převěsy.

Symbolicky jsme si mohli pod oběma stromy vychutnat krásný vánoční dárek pro celé Železnorudsko, kterým bylo vítězství našeho rodáka a souseda Marka Ztraceného v anketě Český slavík. Vše je o to krásnější, že i když Marek koncertuje po celé České republice, žije tady s námi. Moc Markovi gratulujeme a jsme na něj hrdí.

Jsme hrdí, že je Český slavík 2021 Marek Ztracený rodákem a obyvatelem Železné Rudy.

Naše krásné vánoční stromy doplnila letos nová výzdoba andělů a rozšířeného betlému.

Dovolte nám, abychom Vám všem popřáli šťastné a veselé Vánoce a především hodně zdraví teď i v novém roce. Je to skutečně to nejcennější. Vše ostatní už vždycky nějak zvládneme.

Pokud chcete být aktuálně informováni o dění v Železné Rudě, sledujte oficiální facebookové stránky města (www.facebook.com/mestoZeleznaRuda).

Zároveň prosím pamatujte, že v případě potřeby se na nás můžete kdykoli obrátit na mail:

starosta@zeleznaruda.cz

nebo mistostarosta@zeleznaruda.cz,

a nebo na telefony: 724 181 624 a 734 269 989.

Jsme zde pro Vás.

Přejeme Vám ze srdce překrásné Vánoce.
Silvestr ať přinese štěstí, lásku, úsměv na tváři,
ať se Vám v novém roce všechno vydaří!

starosta Filip Smola

*Petr Najman a Filip Brož
místostarostové*

Železná Ruda

PF 2022

*S úctou a přáním všeho dobrého,
Filip Smola, starosta města,
Petr Najman a Filip Brož, místostarostové*

ROZHOVOR

Blíží se Vánoce, konec roku, doba pozastavení se a bilancování. Pro rozhovor do prosincového zpravodaje jsem proto oslovila starostu našeho města - Filipa Smolu, abychom si nejen o proběhlém roce popovídali.

ŽZ: Filipe, ve funkci starosty Železného Rudy samozřejmě nejsi prvním rokem - starostou ses stal v roce 2018. Jak vzpomínáš na svoje začátky na tomto postu?

FS: Byl to samozřejmě skok do vody, ale díky tomu, že jsem v minulosti už byl zastupitelem a hlavně jsme do toho šli společně s partou pracovitých kolegyň a kolegů, přičemž všichni jsme železnorudští srdcaři, tak jsem pevně věřil, že se neutopíme. Začátek byl složitý hlavně v tom, že bylo město ve velmi špatné finanční kondici. Ale od začátku jsme nastavili jasná pravidla rozumného hospodaření, posuzujeme každý výdaj, každou investici, obracíme každou korunu, sháníme dotace a tvrdě pracujeme. Snad se nám daří. Výsledky naší práce ale musí posoudit místní lidé.

ŽZ: Starostou ses stal ve velmi mladém věku, bylo ti 27 let. Měl jsi obavy, jak tě budou místní jako nejmladšího starostu v historii našeho města brát?

FS: Vyloženě obavy jsem neměl, ale cítil jsem a pořád cítím velký respekt a zodpovědnost. Přemýšlel jsem, jestli to zvládnu. Hodně mi pomohli a pomáhají kolegové. Zároveň mě žene dopředu chuť měnit věci k lepšímu a obrovskou motivací jsou pozitivní reakce lidí. Ale vůbec mi nevádí ani kritika, ta je potřebná a nutná. Výhodou je, že se tady skoro všichni

známe a potkáváme, takže mi každý může osobně říct, co ho trápí, nebo mi klidně vynadat. Většina místních jsou ale přející a pozitivní lidé, kteří naopak dokážou ocenit, že se snažíme ze všech sil. To mi dodává strašně moc energie do další práce.

ŽZ: Asi každý tady svého starostu zná, ale mnozí určitě jen po pracovní stránce. Prozradíš o sobě i něco osobního, o své rodině či koníčcích?

FS: Jsem místním rodákem, mnozí si určitě pamatují mé rodiče, i když ti už dnes bydlí v Tedražicích u Sušice. Můj tatínek býval na Rudě ředitelem základní školy a má velkou zásluhu na vybudování její současné budovy. Já jsem na naši základku také chodil. Potom jsem po gymnáziu odešel na Vysokou školu ekonomickou do Prahy, kde jsem následně i několik let pracoval a získával zkušenosti. Vždy jsem ale věděl, že v Praze nechci zůstat, táhlo mě to zpátky domů na Šumavu. Jsem tady šťastný. Žiju se svou skvělou přítelkyní Ivankou, plánujeme spolu rodinu. Ve volném čase se rád toulám po Šumavě pěšky i na běžkách, v létě moc rád houbařím. Mezi mé koníčky patří i cestování. Moc rád poznávám zajímavá místa a lidi. Díky tomu vím, že všude dobře, doma nejlíp.

ŽZ: Celý letošní rok ovlivnila pokračující pandemie covidu. Více či méně se týká nás všech, v mnoha směrech se naše životy pozměnily, museli jsme si zvyknout na pravidla, která nám nejsou vždy příjemná. Pro někoho, kdo stojí v čele města, musí být taková situace velkou zkouškou, jak si se vším poradit, mám pravdu?

FS: Pandemie je něco úplně nového, co nějakým způsobem zasáhlo naprosto každého. Stejně jako pro lidi to znamená spoustu problémů i pro město. Musíme se vyrovnat s propadem příjmů, přibyla spousta byrokracie, mnohem hůř se plánují nejrůznější akce i investice. Ale tohle vlastně znají lidé ze svého osobního života. Z pohledu starosty pohraničního města mi hodně vadí, že nejsou jednotná pravidla. Něco platí u nás, něco v Německu, svoje pravidla pak má i Bavorsko. Nesrozumitelná je často i komunikace ze strany vlád. To všechno bohužel vede k rozdělení společnosti a často až vzájemné nenávisti, což mne osobně moc mrzí.

ŽZ: Naštěstí nejsi na celou mimořádnou situaci sám. Spolupracovníky jsou ti oba místostarostové Filip Brož a Petr Najman, zastupitelstvo, všichni zaměstnanci města. Daří se vám společně v této zvláštní době pořádně spolupracovat, ačkoliv už je to dlouhé a jistě i vyčerpávající?

FS: Naše spolupráce je podle mě skvělá, což vůbec neznamená, že spolu vždycky a ve všem souhlasíme. Naopak, velmi často diskutujeme, nebo se dokonce hádáme. Jsou to ale hádky věcné. Všichni máme společný cíl, kterým je co nejlépe spravovat naše město. Nikdo z nás nemá patent na rozum, ani si to nemyslí. Proto se nakonec vždy dokážeme dohodnout. Buď někdo z nás ustoupí, nebo najdeme kompromis. Velmi si všech svých kolegyň a kolegů vážím a jsem opravdu rád, že s nimi mohu spolupracovat. Jsou to desítky skvělých a pracovitých lidí, kteří za Železnorudsko dýchají. Právě oni jsou srdcem a duší našeho města. Bez nich a jejich nasazení by město nemohlo fungovat. Zaslouží si obrovské poďekování.

ŽZ: V době uzávěrky zpravodaje je covidová situace oproti létu zase horší. Zdraví nás všech je samozřejmě na prvním místě, to je neoddiskutovatelné. Na druhou stranu je třeba v rámci možností normálně žít a pracovat... Jak moc jsou budoucí plány města v současnosti ovlivněné nejen covidem, ale i třeba zvyšováním cen komodit napříč celým trhem?

FS: Nejhorší je nejistota. Všichni se připravují na zimní sezónu, ale nikdo v tuhle chvíli neví, jaká vlastně bude, jestli nepříjde znovu lockdown, jaká budou pravidla, jestli přijedou návštěvníci. Růst cen energií i dalších komodit je potom samozřejmě další rána. Vedení Evropské unie i našeho státu se musí rychle vzpamatovat, protože všechno

zdrazuje a lidem se bohužel začíná vést hůř a hůř. Některé věci lze ovlivnit těžko, ale například Green Deal je politické rozhodnutí, které je možné změnit či upravit tak, aby jeho nejviditelnějším výsledkem nebyla energetická chudoba milionů lidí. Taková politika je v mých očích naprosto nepřijatelná. Pokud jde o probíhající investice a plány města, tak zatím všem problémům čelíme statečně. Dá se říci, že víc než covid a zdrazování nás v tomto ohledu trápí odhalení špatného stavu hráze na Žabáčích.

ŽZ: Sice je to složité, ale zkusme se alespoň na chvíli od covidu odpoutat. Co ti tenhle rok udělalo jako starostovi opravdu radost?

FS: Nemůžu začít ničím jiným, než tím, že se daří naplňovat náš klíčový předvolební slib, ale hlavně sen mnoha generací Železnorudčanů, kterým je výstavba nového náměstí. Už máme za sebou několik etap včetně zbourání ruiny bývalé cukrárny Espresso. Náměstí bude hotové příští rok. Velkou věcí je ale i nová pumptracková dráha a hřiště s umělým povrchem a osvětlením v areálu za tratí. Děti si užívají nové dětské hřiště u mateřské školy, opravujeme chodníky i silnice. Velký ohlas má naše

improvizované kino v Environmentálním centru i letní kino, projekt knihobudky i další akce. Z mého pohledu je úkolem starosty a vedení města pracovat tak, aby se lidem žilo lépe. Samozřejmě ovlivníme jen některé věci, ale při ohlédnutí za pomalu končícím rokem 2021 se snad nemusíme stydět.

ŽZ: A teď druhá strana mince – je něco, co bys udělal jinak?

FS: Takových věcí pár určitě je. Ale nějakým zásadním chybám jsme se snad zatím vyvarovali. Nepochybně je to i díky tomu, že s kolegy každý projekt opravdu probíráme do detailu. Daří se nám tak vychytat případné mouchy. Občas mám ale vztek, že některé věci nedokážeme ovlivnit. Neskutečně mě třeba štvalo, když Němci zavřeli hranice. To jsem nesl opravdu těžce, ale neměli jsme žádnou šanci to změnit. Zároveň se bojím nového stavebního zákona, který jednoznačně ubírá pravomoci městům a straní developerům.

ŽZ: Filipe, blíží se Vánoce. Doba, kdy se schází rodiny, všechno se tak nějak pozastaví. Jak slavíš Vánoce? Těšíš se?

FS: Na Vánoce se těším moc. Budu je slavit s přítelkyní a jejími i mými rodiči.

Už samotná vánoční atmosféra člověka tak nějak uklidňuje a ladí do pohody. Mám rád dodržování vánočních tradic, už se těším na oblíbené cukroví, kterým jsou vanilkové rohlíčky. Já jsem v podstatě v rámci Vánoc nenáročný – ke štěstí mi stačí, když si mohu udělat čas na lidi, které mám rád a být s nimi. Když se k tomu ještě vydaří počasí a můžeme společně vyrazit třeba na běžky, je to fajn. A také doufám, že situace umožní, abychom se mohli také všichni sousedé potkat u některého z našich vánočních stromů popřát si vzájemně šťastné a veselé.

ŽZ: Vzhledem k tomu, že máme adventní, vánoční čas, pověz, co by sis za sebe samotného i jako starosta přál?

FS: V první řadě chci všem popřát krásné a klidné Vánoce a hodně zdraví. Zároveň bych si přál, aby už pandemie opravdu ustoupila, protože je to všechno už moc dlouhé. V neposlední řadě bych si přál, aby politici na všech úrovních pamatovali hlavně na ty nejslabší, kteří se nemůžou příliš bránit. Tito lidé si zaslouží podporu a pomoc, ne zhoršení života, který už tak nemají lehký.

*S Filipem Smolou si povídala
Mirka Frenzlová*

PŘÍSPĚVKY SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

Knihovna informuje

Milí čtenáři,

když jsem se 1. 10. 2019 vrátila zpět po mateřské dovolené do knihovny, ani ve snu by mě nenapadlo, že se svět úderem nového roku tak změní. Ale to asi nikoho.

Za ty tři měsíce, které zbývaly do konce roku 2019, se v knihovně při různých akcích vystříдалo všech devět tříd ze základní školy a také všechny tři třídy ze školky. Všechny akce byly zaměřené na různé autory, spisovatele, různá čtenářská témata a čtení jako takové a myslím, že jsme si je všechny moc užili. Na nový rok jsem plánovala akce, které byly pro knihovnu samozřejmostí, jako např. Noc s Andersenem, Noc literatury, Celé Česko čte dětem, chtěla jsem pokračovat v ŽeRu knihy - železnorudském čtenářském klubu a vymýšlela jsem akce nové. Nový rok 2020 nás ale všechny nemile překvapil a vše bylo jinak. I přesto s vámi zůstávala knihovna vždy ve spojení. Ať už formou výdejního okénka nebo v nejhorší době dovozem knih až k vám domů. Proto žádný železnorudský čtenář, pokud chtěl, o své milované knihy nepřišel.

Nyní bych se s vámi, železnorudskými čtenáři, opět na nějakou dobu rozloučila. Do naší rodiny čekáme nový přírůstek, takže se nějaký čas zase budu věnovat výhradně dětské literatuře, i když jak se znám, tak to určitě nevydržím. Knižní svět nemá hranice, stejně tak jako naše fantazie a určitě stejně tak, jaká byla vaše knižní přání, která jsem vám moc ráda plnila. Určitě se mi po vás bude stýskat. Za tu dobu jsem poznala váš knižní vkus a pro mnoho čtenářů jsem knihy vybírala již dopředu. Věděla jsem, že

pro čtenáře číslo xxx musím vybrat pouze knihy, které napsal muž, pro milou čtenářku zase knihy namíchat, aby nečetla jen jeden žánr, pro ty nejpilnější čtenáře, kteří mají skoro celou knihovnu přečtenou, hlídat novinky na knižním trhu a pro mnoho dalších jsem věděla, jakou knihu připravit a ze které budou mít radost.

Knihovna samozřejmě bude otevřena i nadále a já pevně věřím, že se zase brzy setkáme a otevřeme spolu nové stránky mnoha krásných knih.

*Vaše knihovnice,
Aneta Šárka Soukupová*

SPORT

ABC Team - cílem je především všestrannost!

I v náročné covidové době jsme se v rámci možností věnovali systematickému sportovnímu tréninku dětí. Naší snahou je zejména všeobecný pohybový rozvoj. Tréninky se snažíme dělat pestré a co nejvyšší měrou využívat přírodní podmínky, které Šumava a blízké okolí nabízí. V roce 2020/2021 proběhla i dvě soustředění a to v Sušici (kolo, brusle, plavání, střelba, běh) a v České Kubici (kolo, míčové hry, běh). Trenéři se snaží dětem předat i základy netradičních sportovních disciplín, jako je například horolezectví a biatlon.

Oddíl ve spolupráci se Základní školou K. Klostermanna a městem Železná Ruda pravidelně pořádá jarní duatlon (běh, kolo). Letos se podařilo uspořádat 1. ročník orientačního běhu, o který byl, i přes nepřítel počasí, velký zájem.

Velké poděkování patří pomocným trenérům - Jiřině Částkové, Katce Strnadové, Štěpánu Pospíchalovi, Tomáši Macalíkovi a Jardovi Tobiášovi. A samozřejmě i rodičům!

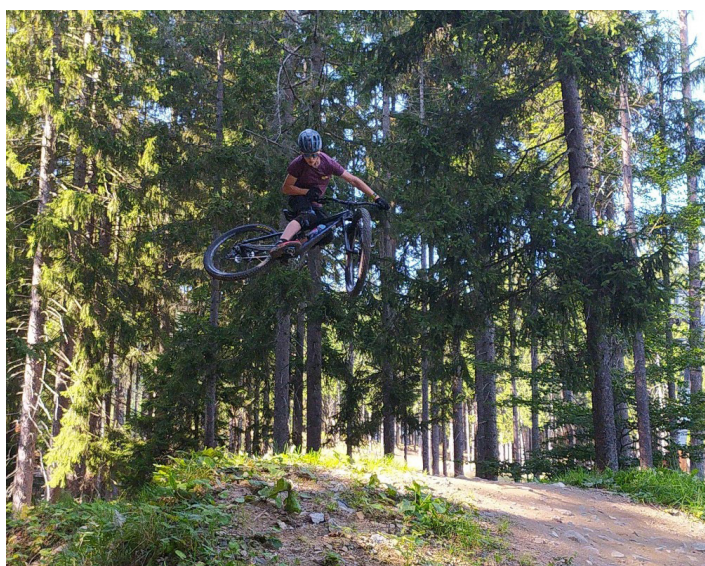
Pevně věříme, že i v zimě budeme pokračovat ve společných trénincích na sjezdových lyžích i běžkách a budeme se moci zúčastnit i některých závodů. Pokud to situace dovolí, máme v plánu uspořádat závod na běžkách ve stylu cross country rallye – běžkařský závod s překážkami.

Za celý ABC Team nám všem přejeme hlavně pevné zdraví a pohodový vánoční čas.

Lucie Lehká, Jarda Lehký a Kryštof Částka

Šumavští bikeři

V naší železnorudské kotlině vyrůstají kromě talentovaných lyžařů a běžců i nadějní cyklisté. Covidový rok 2020 nasměroval bratry Janka a Šimona Lehkých do výkonnostní cyklistiky. Kluci rozvinuli a rozvíjejí všestranné základy získané v ABC Teamu Železná Ruda. V současné době závodí za MSBA (Bike Academy Milana Špěšného). Pravidelně se účastní Českého poháru cross country, kdy oba v současné době ve svých ročnících atakují elitní desítku. Dosavadním vrcholem krátké kariéry byla kvalifikace a účast Janka na ME v italské Pile. V rámci přípravy se účastní i republikových závodů v silniční a dráhové cyklistice.

Skvělých výsledků dosahují i jejich trenéři a sparingpartneři z ABC Teamu Jiřka a Kryštof Částkovi. Všichni patří k nejlepším v Plzeňském kraji v seriálu závodu horských kol Palcupu (Janík letos celkově 2. místo, Šimon 4. místo, v roce 2020 Jiřina i Kryštof 3. místo).

V rámci Českého poháru Enduro série 2021 Železnorudsko úspěšně reprezentovali Andrea Drengubáková a Šimon Lehký. Oba obsadili v celkovém hodnocení skvělé 2. místo. Andrea patří již dlouhodobě k české endurové špičce a reprezentuje ČR na evropské i světové úrovni. Za zmínku stojí i výborné výsledky Adama Maxi v juniorské kategorii a Milana Koryťáka mladšího v kategorii Elite. Všem borcům gratulujeme!

Lucie Lehká

DORAZILO DO REDAKCE

Milostivé léto běží od 28. 10. 2021 do 28. 1. 2022

Návrh na tzv. milostivé léto byl schválen letos v červenci. Tato jedinečná příležitost, která umožní desítkám tisíc lidí vymanit se z dluhové pasti, probíhá po dobu tří měsíců, a to od 28. 10. 2021 do 28. 1. 2022.

Principy

Zaplatí-li povinný mezi 28. 10. 2021 a 28. 1. 2022 z pohledávky, kde je oprávněným veřejnoprávní subjekt a dluh je vymáhán soudním exekutorem, jistinu dluhu a 908 Kč (poplatek + DPH), odpustí se mu zbytek dluhu (veškeré úroky, poplatky advokátům či penále).

Kterých věřitelů se to týká?

Veřejnoprávním subjektem se pro účely tohoto zákona rozumí:

- Ø Česká republika,
- Ø územní samosprávný celek, včetně městské části nebo městského obvodu nebo městské části hlavního města Prahy,
- Ø státní příspěvková organizace, státní fond, veřejná výzkumná instituce nebo veřejná vysoká škola,
- Ø dobrovolný svazek obcí, regionální rada regionu soudržnosti,
- Ø příspěvková organizace územního samosprávného celku,
- Ø ústav založený státem nebo územním samosprávným celkem,
- Ø obecně prospěšná společnost založená státem nebo územním samosprávným celkem,

Pohřebiště Barabů připraveno na zimu

Počátkem listopadu uspořádal Železnorudský Klub setkání svých členů na místě zvaném Pohřebiště Barabů. Setkání bylo pracovní, opravili jsme oplocení kolem pietního místa, nové části opatřili nátěrem, upravili zeleň a shrabali trávu. Poté jsme zavěsili na kříž, za vydatné pomoci našeho nejvyššího člena, nový věnec a zapálili svíčku.

Na jaře příštího roku budeme v údržbě tohoto památníku, který je věnován padlým námezdňím dělníkům - Barabům, kteří zahynuli při stavbě špičáckého tunelu, pokračovat.

*Za Železnorudský Klub
Světlouše Chabrová*

Znovuobnovení Klubu ZP Šumava – Železná Ruda

Vážení členové klubu, chtěl bych touto cestou poděkovat za opětovné zvolení předsedou klubu. I přes prozatímní časové vytížení se vynasnažím vést klub co nejlépe. Samozřejmě s pomocí výkonného výboru, bez kterého by to ani nešlo. Jsou to jmenovitě: pí. Grundová, pí. Lehečková, pí. Písařová a pí. Dunovská. Skvělou práci pro klub vykonává též pí. Zelenková, která se o něj starala v období, kdy nebyl oficiální statutární zástupce. Ovšem, nejsou to pouze tyto jmenované, jsou to všichni členové klubu, kteří se v této nelehké době starají o chod naší klubovny a celkovou činnost klubu. Tímto také děkuji městu Železná Ruda za finanční dotaci, bez které by náš klub nemohl fungovat. Finančním darem nám

Ø státní podnik nebo národní podnik,
Ø zdravotní pojišťovna, Český rozhlas nebo Česká televize, nebo
Ø právnická osoba, v níž má stát nebo územní samosprávný celek sám nebo s jinými územními samosprávnými celky většinovou majetkovou účast, a to i prostřednictvím jiné právnické osoby (dále jen „veřejnoprávní oprávnění“).

Pozn.: Jsou to např. obce, zdravotní pojišťovny, nemocnice, dopravní podniky, technické služby obcí a měst, ČEZ.

Na co si dát pozor?

Ø Odpouštění příslušenství se týká pouze exekucí vymáhaných soudním exekutorem. Na daňové a správní exekuce se milostivé léto nevztahuje! Dlužník nesmí být v insolventci. Ø Dlužník musí při platbě výslovně uvést, že chce využít institut milostivého léta a vyzývá exekutora, aby postupoval dle zákona č. 286/2021 Sb., část 2, čl. IV, bodu 25.

Milostivé léto představuje šanci pro lidi vymanit se ze svých dluhů a začít znovu normální život: „Milostivé léto je unikátní příležitost. Za poslední roky si nepamatuji podobnou příležitost pro lidi, kteří se rozhodnou a chtějí vyřešit svůj dluh,“ říká dluhový analytik organizace Člověk v tísni Daniel Hůle.

Pro více informací můžete volat na helplinku organizace Člověk v tísni 770 600 800, a to každý pracovní den od 9 do 17 hodin.

*Člověk v tísni, o. p. s.,
www.clovekvitisni.cz*

přispěl též OliOptik Železná Ruda, kterému též děkuji.

Naším cílem pro nadcházející období je kromě kulturní a rehabilitační činnosti také činnost sociální. Máme v plánu se i nadále začleňovat do různých městských aktivit – viz. Parohatá města.

Závěrem bych chtěl popřát všem příjemné prožití nadcházejícího adventu a svátků vánočních. Především však plných zdraví, štěstí a rodinné pohody.

*S úctou váš předseda
Josef Viliš*

Sladká zima na Šumavě s Café Charlotte

Cukrárna a kavárna Café Charlotte s nezaměnitelnou rodinnou atmosférou se nachází v samém srdci Šumavy, v pohraničním městečku Železná Ruda, které je celoročně turistickým střediskem nabízejícím bohatý program pro děti i dospělé. Café Charlotte je nedílnou součástí místního koloritu přes více než dvacet let, je partnerem mnoha kulturních akcí, sponzoruje sportovní události, aktivně se zapojuje do celé řady iniciativ a výzev města. Každý rok s radostí sledujeme (a teď mluvím za celý tým Café Charlotte), jak se sem návštěvníci vrací, nejen za sladkými dorty, ale právě kvůli rozmanitým aktivitám, výletům a službám, které město Železná Ruda nabízí a jejichž počet neustále stoupá. Dovolte mi tedy, abych prostor v tomto článku věnovala nejen naší cukrárně, ale také městu a jeho obyvatelům a v neposlední řadě Šumavě.

Stejně jako rok 2020 i ten letošní byl z velké části zatížen probíhající pandemií koronaviru, což s sebou neslo mnohá omezení a opatření. Na jaře nás zasáhla další velká vlna restrikcí, která neumožňovala běžný provoz cukrárny, a tak jsme se opět vrátili k otevřenému výdejnímu okénku Velkou část našich stálých zákazníků to naštěstí neodradilo, a tak jsme pekli dorty na zakázku a vařili kávu s sebou. O to víc jsme se ale těšili, až naše hosty budeme moci vidat u posezení na zahrádce, a nakonec i ve vnitřních prostorách.

Stejně jako každý rok jsme se zúčastnili soutěže Dobrý tuzemský potravinářský výrobek "Česká chuťovka", která pomáhá spotřebitelům objevit chutné české potraviny, a naopak i menším výrobcům umožňuje dostat se do povědomí širší veřejnosti a konkurovat velkým firmám. Letos jsme přihlásili dva dorty. Mascarpone rybíz je dort, který v sobě spojuje sladkou chuť vláčného vanilkového korpusu s příjemně kyselým akcentem rybízové marmelády, obě tyto vrstvy se pravidelně střídají a jsou bohatě prokládané čerstvým rybízem. Ricotta dort je lehký a bezlepkový zákusek, jehož jemný kakaový korpus dává vyniknout štedré krémové vrstvě z našlehaného sýru ricotta i svěží chuti čerstvých malin zalitých v želé. Oba tyto dorty získaly ocenění Česká chuťovka, což je nejen zárukou kvality a vynikajících chuťových parametrů obou výrobků, ale je to pro nás především uznání toho, že svoji práci děláme dobře, a zároveň hnacím motorem a výzvou do budoucna.

Léto pro nás bylo velmi intenzivní, Šumava praskala pod nápořem především českých turistů, kteří letos často vynechali zahraniční dovolenou a využívali k rekreaci domácí horské prostředí. Velký příliv turistů znamená pro město i pro nás, provozovatele gastronomických podniků, mnoho pozitivního. Nesmí to ale být na úkor prostředí, ve kterém tady my, stálí obyvatelé, každodenně žijeme. A bohužel značná část návštěvníků se neumí chovat v přírodě ani ve městě, vyhazuje odpadky v chráněných oblastech, nezná nebo cíleně porušuje pravidla chování v národním parku, znečišťuje veřejná prostranství, atd. Na podzim tradičně probíhá akce „Uklid'me Železnorudsko“, při níž desítky dobrovolníků vyčistí nejvíce exponovaná, a tudíž nejvíce znečištěná místa, stejně jako iniciativa @welovesumava, díky které se dvakrát do roka na Šumavě vysadí stovky nových stromků. Z dlouhodobého hlediska to ale zdaleka nestačí. A tak bychom chtěli čtenáře a potenciální návštěvníky vyzvat k ohleduplnosti a dodržování základních pravidel chování ve volné přírodě i ve městě tak, aby si tohle krásné prostředí mohlo užít co nejvíce lidí. Na oplátku se s nimi podělíme o některé tipy na výlety, které sdílíme se sledujícími na Instagramu @cafe_charlotte_zeleznaruda, které zavedou návštěvníky Šumavy na známá i méně známá místa, a většinou jsou zakončeny posezením se sladkou odměnou u nás na terase.

Nechte se inspirovat jedním z těchto tří výletních okruhů:

1. Belveder - Žabáky - Grádl - Kneippovy lázně - Café Charlotte. Krátká, cca 7 km dlouhá procházka, která začíná u železnorudského kostela a pokračuje po křížové cestě až na Belveder. Pod vrcholem Belvederu vede lesní pěšina po vrstevnici, po které se dostanete až k přírodnímu koupališti Žabáky, kde nyní probíhá rekonstrukce a příští rok zde vznikne unikátní přírodní biotop. Kolem Chaty Ořovský se pak dostanete až k hlavní silnici, kterou přejdete, a vystoupáte až k hotelu Grádl, pod nímž se nacházejí přírodní Kneippovy lázně. Přes Samoty už pak sejdete dolů a ocitnete se u nás na terase.

2. Belveder - Hofmanky - Špičácké sedlo - Čertovo jezero - Železná Ruda. Náročnější, asi 20 km dlouhý, okruh s překrásnými výhledy začíná stejně jako předchozí u železnorudského kostela. Po křížové cestě se přes Belveder vydejte po hřebeni na Hofmanky a kolem hotelu Horizont až na Špičácké sedlo. V místě, kde ještě nedávno stával hotel Rixi, je značená turistická trasa směřující k Čertovu jezeru. Pokud si chcete tuto trasu ještě prodloužit, zajděte si ještě z Hofmanek na Pancír nebo ze Špičáckého sedla na Černé jezero, odkud přes Rozvodí a rozhlednu Špičák také dojdete na Čertovo jezero.

3. Velké javorské jezero - Velký javor. Pokud zabloudíte na německou stranu Šumavy, určitě se zajedte podívat k Velkému javorskému jezeru, odkud můžete dojít až na vrchol Velkého Javoru. Cesta je to náročná, ale ty výhledy za to stojí.

Mezi oblíbené výletní cíle bezesporu patří všechna ledovcová jezera. Z Černého jezera už ale o poznání méně návštěvníků dojde například až k vodopádům Bílá strž a dále do Hamrů, případně do Hojsovy Stráže. Přitom v dnešní době elektrokol a elektrokoloběžek zvládnou tuto trasu i méně zdatní turisté a děti. Tyto dopravní prostředky si můžete od června do září zapůjčit od @kolobezkysumava.cz (www.kolobezky-sumava.cz) přímo na Špičáckém sedle, odkud vede několik zajímavých tras přizpůsobených cykloturistům.

A není to jen příroda, kam se návštěvníci Železnorudska mohou vydat. Město Železná Ruda má hned dvě muzea – pobočku Muzea Šumavy a Muzeum historických motocyklů, v obou naleznete jak zajímavé exponáty, tak kousek železnorudské historie. V Alžbětíně je nádražní budova, kde se od roku 2012 nachází evropské informační centrum. Disponuje pěti patry naplněnými nejrozličnějšími zábavně-vzdělávacími aktivitami pro děti i dospělé s přírodopisnou tematikou, plastickou mapou Šumavy, líhni netopýrů a gigantickým modelem vláček (www.npsumava.cz).

Environmentální centrum v Železné Rudě (www.zeleznaruda.cz/iteruda); Instagram: @ite_ec) nabízí rovněž několik zajímavých stálých expozic, např. k historii lyžování, ale také krátkodobé výstavy. Navíc se zde pravidelně konají přednášky, autogramiády, promítání filmů, kurzy a lekce s nejrůznějším zaměřením.

S příchodem podzimu se celoroční hektické tempo zklidňuje. Můžou za to kratší dny, dřívější tma, těšení na Vánoce. Ve druhé polovině října jsme tradičně zahájili příjem objednávek vánočního cukroví. Naše nabídka vánočního cukroví je rozmanitá, v současné době se skládá ze tří desítek druhů, které jsme schopni částečně přizpůsobit individuálním přáním zákazníka. V Café Charlotte dbáme při výrobě vánočního cukroví na nejvyšší kvalitu používaných surovin a na dodržování vlastních receptur, které vycházejí ze staročeských předloh a především z dědictví našich babiček. Do cukroví přidáváme výhradně máslo bez náhražek či konzervantů, výběrové ořechy a mandle, vysokoprocenní hořkou čokoládu, rum i pravou vanilku. Jednotlivé druhy cukroví pečeme průběžně po celý advent, aby byly na Štědrý den nejchutnější. Až do konce listopadu je možné si u nás objednat balíčky cukroví podle své chuti nebo zakoupit již připravená dárková balení o objemu 500 g, která obsahují mix trvanlivějších druhů cukroví (linecké, pracny, rohlíčky). Nepečené cukroví je nutné vždy objednat. Součástí celoroční nabídky je u nás také medovník a jablečný závin, které společně s horkou kávou nebo čokoládou tvoří dokonalou kombinaci pro sychravý podzim za okny.

Advent a zimní období jsou časem, kdy se Šumava znovu plní větším počtem turistů, a kdy je třeba znovu dbát na větší ohleduplnost mezi železnorudskými obyvateli a hosty, kteří přijíždějí za sněhovou nadílkou. V loňském roce byla zima

zatížena lockdownem, takže zimní sezóna u nás proběhla prakticky bez lidí. Přesto se díky dobré vůli a zájmu místních obyvatel povedlo zařídit úpravu běžeckých stop ve špičkové kvalitě. Protože je to však velmi nákladná činnost, na provoz a údržbu lyžařských tratí byl městem zřízen transparentní účet (297927260/ 0300), na který je možné zaslat libovolný příspěvek na následující sezónu.

Každý rok během adventu se Café Charlotte rozzáří vánoční atmosférou, která vybízí návštěvníky k posezení ve vyzdobené, útulné a vyhřáté cukrárně s třpytivými odlesky sněhových vloček za oknem. Doufáme a z celého srdce si přejeme, abychom se i tento rok potkávali u kávy, svařeného vína a cukroví a společně si užili tu nejkrásnější část roku a načerpali vánoční náladu. S nadcházejícím adventem přejeme všem čtenářům, aby zvolnili celoroční vysoké tempo a strávili čas se svými blízkými, a aby si užili vánoční svátky ve zdraví, klidu a pohodě.

*Za celý tým Café Charlotte
Ing. Monika Nechvátalová*

Nová soška v kostele

Jak ten čas letí! Je to už neuvěřitelných sedm let, kdy se v našem kostele začaly objevovat první práce známého šumavského řezbáře pana Karla Tittla z Velhartic. Tehdy šlo o zakázku na nový železnorudský betlém.

Sbírka plastik tohoto umělce se o něco později rozrostla o Madonu s dítětem a o anděla strážného, které kostelu darovala rodina Kress.

Letos přibyla ještě další, a to soška svatého Mořice. Tu na objednávku pana Václava Chabry vyhotovil jeho dobrý přítel pan Tittel. Proč se pan Chabr rozhodl právě pro tohoto svatého, není tak těžké uhodnout. Přece ještě donedávna vlastnila rodina Chabrových v našem městě restauraci se jménem St. Moritz.

A tak první listopadovou neděli přišli do kostela se zmíněnou soškou manželé Světlana a Václav Chabrovi a také pan Jiří Chabr. Po umístění sochy na boční oltář vzniklo hned několik snímků i video s jejím odhalením. Všichni přítomní jsme se shodli na tom, že toto dílo je krásné, citlivě provedené, a navíc vlastně doplňuje křesťanské mučedníky svatého Floriána a svatého Šebestiána na zadních oltářích, kteří byli podobně jako svatý Mořic umučeni za císaře Diokleciána.

Přijďte se na novou sošku podívat!

*Lidmila Kováčová,
kostelnice*

A kdo vlastně byl svatý Mořic, Mauritius, Moritz nebo také Mouřenín? Všechna tato jména se váží ke starověkému světcovi a mučedníkovi z období 3. st. n. l.

Historie i legenda praví, že byl velitelem Thébské legie. Často je zobrazován

jako pěšák, v římské zbroji s mečem a štítem. Thébská legie byla křesťanská jednotka a podílela se na potlačování vzpoury proti císaři Diokleciánovi a jeho spoluvládci, kterým byl Marcus Aurelius Valerius Maximianus. Před bitvou poblíž Ženevského jezera dostala křesťanská legie příkaz obětovat pohanským bohům, ale tohoto příkazu neuposlechla, a právě císař Maximianus dal za trest bojovníky z Thébské legie zdecimovat neboli zabít každého desátého muže. Legionáři však i nadále, pod vedením Mořice, odmítali účast na pohanském rituálu, a došlo to tak daleko, že byli zabiti všichni bojovníci včetně Mořice samotného.

V letech 1944 – 1949 proběhly v městě St. Moritz vykopávky, které potvrdily reálný podklad legendy, počet zde umučených křesťanů se dnes odhaduje až na šest tisíc.

Tomuto statečnému bojovníkovi je věnováno mnoho sakrálních památek, jednou z nejstarších je pozdně románský chrám (1220 – 1230) na vrchu Mouřenec nad Annínem.

*S využitím historických pramenů sestavila
Světlana Chabrová*

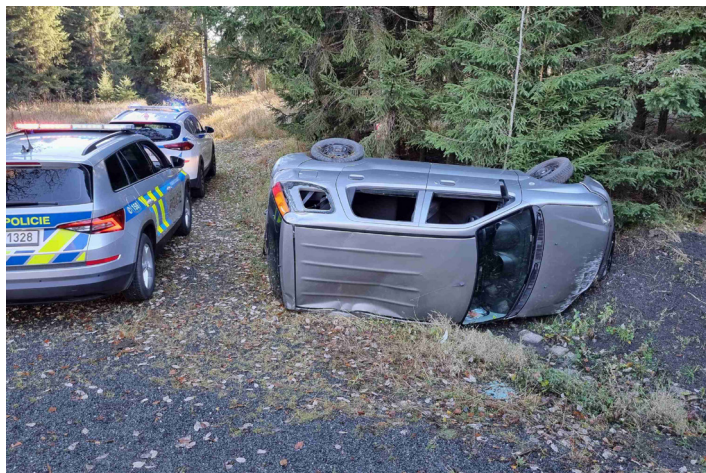

Vážení čtenáři,

již nastal advent, blíží se Štědrý večer a následně přijde konec roku. K tomu neodmyslitelně patří vánoční strom, adventní věnce, hořící svíčky, někdy i prskavky a nakonec zábavní pyrotechnika. Nechceme vůbec strašit, stačí dodržet zásady bezpečného zacházení s otevřeným ohněm, který určitě nenecháte hořet bez dozoru a při manipulaci s různými rachejtlemi buďte obezřetní. Přejeme vám klidné vánoční svátky, pevné zdraví, vstup do nového roku správnou nohou a také s dobrou náladou.

Události od konce října 2021:

29. 10. 2021 – K dopravní nehodě jsme vyjeli společně se stanicí HZS Železná Ruda, na známé místo – pod Nejvyšší bod u Starého Brunstu. Zde řidička dostala s vozem na náledí smyk, narazila do svahu, s vozidlem se převrátila přes střechu a skončila na boku. Při našem příjezdu byla již v péči Zdravotnické záchranné služby a pro nás na místě nebyla práce, neboť protipožární opatření stihla udělat stanice HZS Železná Ruda před naším příjezdem.

30. 10. 2021 – Požár trávy na Špičáku u Slavoje nás zaměstnal v ranních hodinách. Na místě hořela tráva na ploše 10 m² a částečně i vzrostlý strom. Požár byl uhašen pomocí vysokotlakého proudu.

2. 11. 2021 – K úniku látky na komunikaci jsme vyjeli jako posilová jednotka za stanicí HZS, neboť uniklá nafta byla od hraničního přechodu v Alžbětíně až do Klatov! Správa a údržba silnic provedla označení úseku dopravními značkami a my jsme společně s jednotkou stanice Železná Ruda, Klatovy a Správy NP Šumava zasypávali skvrny na komunikaci.

12. 11. 2021 – Technická pomoc nás zaměstnala přímo u hasičárny na kruhovém objezdu. Zde došlo k vysypání nákladu z projíždějícího nákladního automobilu. Společně se stanicí HZS bylo kamení během chvilky odstraněno.

27. 11. 2021 – Další rozsáhlý únik látky nás zaměstnal na více než hodinu. Bylo jím zasypání naftových skvrn z Javorné, přes centrum města až na Špičák. Společně se stanicí HZS Železná Ruda jsme pro urychlení uklízení ze tří míst současně. Skvrny z poškozeného nákladního automobilu našťastí nebyly v celé délce trasy, ale i tak se spotřebovalo přibližně 200 kg sorbentu.

Únik nafty u Javorné na Špičák, 27. 11. 2021

V minulém měsíci proběhl výcvik ve vyprošťování u dopravních nehod a školení v poskytování první pomoci. Během teorie, která byla obsáhlejší, protože se školili i 2 noví členové jednotky, jsme si zopakovali postupy u řešení dopravních nehod. Seznámili jsme se s konstrukcí automobilů, bezpečnostními prvky, prošli nástrahy a vlastnosti různých pohonů i nové trendy v automobilovém průmyslu včetně elektromobility. Následovalo praktické rozstříhání automobilu Škoda Octavia combi, na kterém byla procvičena práce s různými nástroji, vyzkoušena tuhost jednotlivých částí karoserie a ukázány postupy, jak se dostat k posádce ve vozu. Další víkendovou sobotu proběhlo školení v poskytování první pomoci.

HASÍČI Železná Ruda
www.hasiciZR.cz
www.facebook.com/hasiciZR

Filip Brož,
www.hasiciZR.cz
www.facebook.com/
hasiciZR

Přejeme pohodu a klídek při prožití
svátků vánočních, ať vás sranda
a zábava neopouští
a máte úspěšný nový rok
plný pevného zdraví.

PF 2022

ITC A EC INFORMUJE

PF 2022

*Environmentální a Informační centrum Železná Ruda
vám přeje krásné a veselé Vánoce
a v roce 2022 vše dobré a hlavně pevné zdraví.*

Milí čtenáři,

čas Vánoc se nezapřítelně blíží a všude je cítit krásná atmosféra očekávání, radosti a příjemné pohody těchto nejkrásnějších svátků v roce. Stejně jako minulé roky vám nabízíme oblíbenou Ježíškovu poštu, která bude u nás k dispozici po celou dobu adventu až do 22. 12. (poštou do 20. 12.). Můžete se zastavit osobně nebo zaslat ofrankovaný pohled či obálku s dopisem, na který vám dáme „ježíškovské“ razítko. Také pro vás máme připravený krásný dopisní papír pro Ježíška, který je na vyžádání u pultu „íčka“. Pro milovníky sladkého jsme připravili k prodeji malé nugátové čokoládky s Ježíškovou poštou, které poslouží jako milý dáreček.

Rok 2021 je významným jubileem pro lanovku Pancíř, která byla v roce 1971 uvedena do oficiálního provozu, a proto tento rok slaví 50 let. My bychom rádi s vámi toto velké výročí oslavili, a tak jsme pro vás přichystali jubilejní turistickou známku i vizitku, kterou máme v prodeji v našem infocentru. Zároveň na 30. 12. připravujeme ve spolupráci s Železnorudskem s. r. o. a Otevřenou Šumavou z. s. slavnostní program, jehož součástí bude také sjezd z Pancíře na historických lyžích. Všichni jste srdečně zváni, těšíme se na vás.

Zároveň se omlouváme, ale z důvodu covidových opatření jsme zrušili přednášky i kino. Ale nebojte se, o nic nepřijdete. Promítání i přednášku realizujeme hned v další možný termín.

S přáním hezkého adventu i vánočních svátků,

*Barbora Kučeravá,
vedoucí ITC a EC*

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

POMŮŽ ZVÍŘÁTKŮM OZDOBIT JEJICH
STROMEČEK A CELÝ OBRAZEK VYBARVI,
AŽ MAJÍ VESELE VÁNOCE.

coop

70 let

ZKD
SUŠICESpolečně podporujeme náš region
... a to dává smysl

DOBRÝ TIP NA DÁREK

DÁRKOVÝ BALÍČEK

poskládaný podle Vašeho přání
a výběru
Zakoupíte ve všech prodejnách

COOP ZKD Sušice.

DÁRKOVÁ KARTA

s libovolnou finanční
částkou
Více info na

www.zkdsusice.cz

Poradíme vám,
jak nakupovat
kvalitní potraviny!
akademiekvality.cz

Vyhrajte na rok

3x

ŠKODA KAROQ
od KlokočkyKLOKOČKA
AUTOSALON50 tisíc
dalších cenKaždý týden vylosujeme další
cenu v hodnotě až 10 000 Kč.Nakupujte kvalitu s chutí a vyhrajte ŠKODA KAROQ
na rok a tisíce dalších cen týden co týden.
Vystřihujte loga kvality z potravin, nalepujte a posílejte.Herní karty ke stažení a více na akademiekvality.cz

Zobrazení výhry je pouze ilustrativní. Změna pravidel vyhrazena.

Fotografie cen jsou ilustrativní. Změna pravidel vyhrazena.

DĚKUJEME VŠEM NAŠIM ZÁKAZNÍKŮM
ZA JEJICH PŘÍZEŇA S PŘÁNÍM PEVNÉHO ZDRAVÍ A ŠTĚSTÍ
SE NA VŠECHNY TĚŠÍME I V PŘÍŠTÍM ROCE

ZÁPADOČESKÉ KONZUMNÍ DRUŽSTVO SUŠICE

PF 2022

coop TIP

coop TUTY

coop KONZUM

placená inzerce

BÁJEČNÉ DĚTSTVÍ V ŽELEZNÉ RUDĚ – část VIII.

O průvodech na prvního máje, dalším posunu na poli hudebním, i o krásných Vánocích... o tom všem se, milí čtenáři, dočtete v dalším pokračování vyprávění pana Rezka. Mnozí z vás také jistě zavzpomínají, když v řádcích najdou zmínku o panu doktorovi Pejšovi.

V tomto období vystrčili komunisté natvrdo své rohy. Železná Ruda se ocitla najednou v hraničním desetikilometrovém, ostře střeženém pásmu. To začínalo již v katastru Hamry – Hojsova Stráž. Do pásma měli přístup pouze místní obyvatelé, veřejnost nikoliv, pouze výjimečně na zvláštní povolení. Příslušníci PS (Pohraniční stráž) prováděli kontroly osob jak ve vlaku, tak na silnicích. Kdykoliv nás chtěla navštívit babička, musela si vstupní glejt opatřit. Ve vlaku se pak podrobila nucené perlustraci a po vystoupení z vlaku ji dvoučlenná hlídka se psem odvedla až k našemu domu. Taková to byla doba! K neuvěření, že?

S kamarádem Vencou Š. (zašifrováno) jsme se těšili na komunistické „švancparády“, jak říkala mamka pochodům na Prvního máje či na výročí VŘSR. Tam nebyla nouze o alegorické vozy, poplatné vkusu a IQ jejich architektů. Jeden pro druhého jsme je komentovali a vzájemně se upozorňovali na nedostatky či vyložené nesmysly. Hrozně jsme se u toho nachechtali.

Obvykle přijel z okresu nějaký pohlavár, aby poděkoval lidu střežícímu naši východní výspy před nebezpečím, hrozícím z výspy západní. Jeden z řečníků neuměl ani řádně artikulovat, v jeho projevech bylo možno zaslechnout nadávky jako „západní imprlisté“ či „válečný šváci“ nebo „zarytý nepřátel repliky“. To byla pro nás přímo hudba sfér...

Vyvrcholením pro nás dva nezbedníky z učitelských rodin (!) byla chvíle skandovaných hesel. Předřečník napověděl heslo „ať žije soudruh Stalin“ a dav poslušně začal burácet. A do největšího halasu já s Vencou „ať žije soudruh Truman“ či „ať žije soudruh Ajznhaur“! Tímto způsobem jsme manifestacím dodávali alespoň zdání svobody slova. Kdyby nás však někdo z poctivě skandujících soudruhů slyšel a udal, odnesli by to rodiče. Byla to čirá klukovina, ale krásná a plná adrenalinu a my dva jsme byli asi první disidenti v Čechách!

V tom roce došlo k prudké změně v mé hudební kariéře. Školu zběhlosti od Carla Czerného jsem znal skoro z paměti, moje ruce létaly po klaviatuře jako pár splašených koní, ale nebavilo mě to už a moje maminka to vycítila. Rodiče si všimli již tehdy na dětských šibřinkách, s jakým zaujetím pozoruji živou kapelu, tedy těleso, sestávající z houslí, harmoniky a klavíru. Kapelníkem toho zajímavě znějícího „šramlu“ byl místní pan poštovník jménem Felix či Fénix nebo tak nějak. Táta tedy zašel za panem poštovníkem (houslistou) a dojednal s ním, že budu k němu chodit jednou týdně na hodinu. Poštovník otci slíbil, že „z kluka udělá muzikanta.“ Rodiče tedy poděkovali mladému panu Antošovi za vše, co pro mne vykonal a já jsem se s ním v dobrém rozešel.

Budova pošty stála přímo naproti hotelu Javor vedle školy, pan poštovník bydlel přímo nad prostorem pošty v prvním patře. (Dnes je tam jakási pizzerie). Ihned na první společné hodině jsem poznal, že si nemohu hrát, jak chci, co chci. Že klavír je pouze doprovodem prvního hlasu, kterým jsou vždy housle pana poštovníka. Ale to mi vůbec nevadilo. Když jsem pochopil, co se ode mne žádá a společně nacvičili prvních pár „kousků“, byl jsem nadšený.

Pan Felix (nebo Fénix?) měl nepřebernou zásobárnu notového materiálu pro housle – klavír, v níž byly opravdové skvosty.

Vzpomínám si, že jako první věc jsme nacvičili „Pochod malých skřítků“, potom „Skalní mlýn“ (Die Felssennmühle). Znělo to hezky nám, hráčům, ale zřejmě i náhodným zákazníkům poštovního úřadu, neboť pan poštovník nechával zřejmě kvůli marketingu otevřené okno. Když jsme pak nakonec dali Fibichův Poem, zůstávaly pak pod tím oknem loužičky a předpokládám s nadějí, že šlo o slzy...

Prostě hudbu jsem pod Felixovým vedením poznal ze zcela jiné stránky a bavilo mě to. Zůstal jsem u něj celé dva roky až do závěrečných zkoušek na osmileté základní škole, to jest do konce června roku 1955...

Bible Svatá praví (nepamatuji si již číslo žalmu), že po sedmi letech hladových následuje vždy sedm let tučných. Tato svatá pravda, aplikovaná na naši rodinu znamenala, že tátovi se podařilo získat konečně lépe placené místo. Oslovil jej pan plukovník Jandoš, velitel a ředitel vojenské zotavovny „RIXI“ na Špičáku, a nabídl mu místo generálního zahradníka. Zřejmě zvěsti o tátově zahradnických úspěších dorazily až na Špičák! Táta jako by polil živou vodou. K uniformám měl vždy blízko, navíc získal statut civilního zaměstnance s pevnou pracovní dobou a bez zbytečných vojenských „buzerací“ v podobě výkazů či hlášení.

Netrvalo dlouho a na stolech rekreatů se začal objevovat čerstvý salátek, ředkvičky, růže, kedlubny a jiné vzácnosti. Jak by ne, když otecko stihl hned první zimu vybudovat větší skleník, vyhříváný zbytkovým teplem ze sousední kotelny...

Na oplátku si směl táta odvézt ve svůj domov přebytky z jídelního lístku těch mlsných lampasáckých jazyčků z celé republiky. Věřte – nejedli si špatně! Dokonce dortíků i zmrzlín se nám někdy dostalo. Nemyslete si však, že naše rodina do té doby nějak strádala, to ne. Měli jsme přece králíky, slepice, i pár kachen. Ale přece jen touto vítanou změnou tátova zaměstnání ubylo falešných bifteků, dušené mrkve s bramborem, kedlubnového zelí s knedlíkem a jiných „pochutin“, které jsme my děti nemusely...

Rovněž Vánoce jsme vždy měli na úrovni. Táta si potrpěl na vysoký vánoční stromek – od země až ke stropu. Již od léta měl v lese vyhlédnutou příslušnou jedli a když přišel její čas, přinesl ji na rameni. Vzpomínám s dojetím na ty vkusné barevné lucerničky elektrického osvětlení, na ty křehké skleněné trumpetky, které navíc troubily, na všechny ty skleněné figurky, prostě ozdůbky, které již dnes nikdo neumí vyrobit, ani Číňané.

Vlastní výzdobu vánoční jedličky měla na starosti maminka. Měla patřičnou míru vkusu a smyslu pro uměřenost všeho, co patřilo nejen k Vánocům, ale celkově k životu rodiny.

U štědrovečerního stolu nechyběli ani prarodiče – babička Marie a děda Gusta, kteří přijeli z Kozolup. Tam se totiž přestěhovali v roce předešlém, protože plzeňský byt v Harantově ulici byl pro dva staříky příliš velký a drahý. V Kozolupech získali útulný bytček 1 + 1, žel ve druhém poschodí, kam musel děda v zimě nosit kbelíky s uhlím. To byla jediná nevýhoda.

Ale zpět k Vánocům. V Železné Rudě byly vždy bílé, lišily se jen množstvím sněhu. Již od rána voněl celý dům františkem, purpurou

pálenou na pravé plotně, štrůdlem a radostným očekáváním věcí příštích. Mne i sestřičku Evu vyhnali rodiče odpoledne ven, aby měli dost času na finální přípravu večera. Po příchodu jsme byli vysvěčeni a spařeni ve vaně, abychom prý Ježíška neurazili. K večeři bývala obvykle čočková polévka, údajně kvůli penězům, ale já dobře vím, že z dospěláků rybí polévku nikdo nemusel. Poté připlul na stůl smažený kapr a bramborový salát – jedna velká chuťová symfonie! Nakonec štrůdl, cukroví, ovoce... Nás děti šťvalo tehdy jen to, že táta po večeři příliš otálel se zvoněním ke stromečku. Nakonec však k tomu vždy došlo, čímž byla dětská euforie naplněna beze zbytku. Většinou došlo k vyplnění dětských přání, u rodičů a prarodičů asi též, ale to jsme příliš nezkoumali.

Po večeři jsme se já i Evka jali těšit ze svých dárků, zatímco dospělci se věnovali hazardu. Hráli obligátní žolíky o desetihaliře ve staré měně – tedy totální bankrot nehrozil nikomu z hráčů. Rádio hrálo koledy, televize nebyla, a tak pohodový večer plynul bez rušivých vlivů.

Konec byl většinou ve chvíli, kdy se tatka „lízнул“ a začal z plných plic své oblíbené „čtyry páry bílejších koní...“ ...večer končil a šlo se spinkat.

Krátce po Vánocích roku 1952 jsem dostal těžkou chřipku. Ne, nebyla tím důvodem hrozící písemka z matematiky či fyziky, to by mamka nepřipustila. Měl jsem jako důkaz své poctivosti horečky přes třicet devět stupňů. Pan doktor Pejša byl u nás první týden denním hostem, nebyl si stále jistý diagnózou a zkoušel na mně různá léčiva. Po týdnu se mi částečně ulevilo. Pan doktor se při poslední návštěvě zdržel u nás na kafi a řekl, že mám zůstat ještě týden na lůžku. Prozradil rovněž, že brzy bude v Železné Rudě končit na vlastní žádost a že jej nahradí mladší kolega – Doktor Valta.

Doktor Jiří Pejša byl mezi lidmi oblíbený pro svoji obětavost, s jakou dojížděl za svými

pacienty i do vzdálených samot. O své práci lékaře na železnorudsku napsal zajímavou knížku „Vzpomínání v bílém“. Svoji lékařskou praxi zakončil na Klatovsku v méně exponovaném prostředí.

Nu dobrá. Pro mne tehdy ten postelní týden navíc znamenal značný kulturní rozmach. Mamka mi totiž před odchodem do školy přinesla k lůžku knihu Karla Čapka „Povídky z jedné kapsy“, abych prý se nenudil. To se jí opravdu povedlo! Řetězec krátkých detektivních povídek psaných krásnou češtinou mě zcela uchvátil. První knížku jsem měl přečtenou již druhý den a vyžádal si od mamky ihned „Povídky z druhé kapsy“. Ty dopadly stejně jako ty z kapsy první. Následovaly další knížky, co knihovna rodičů obsahovala: Zahradníkův rok, Hordubal, Povětroň, Jak se co dělá, Cesta na sever, Výlet do Španěl atd...

Paradoxně jsem se tedy dostal přes nemoc a Karla Čapka k literatuře a ta mě začala náramně bavit! Mé doporučení příštím generacím tedy zní: „Zůstanete-li někdy sami doma s horečkou, vezměte kromě Acylpirinu do ruky Povídky z jedné či druhé kapsy nebo Dobrého vojáka Švejka.“ Obojí zabírá dokonale!

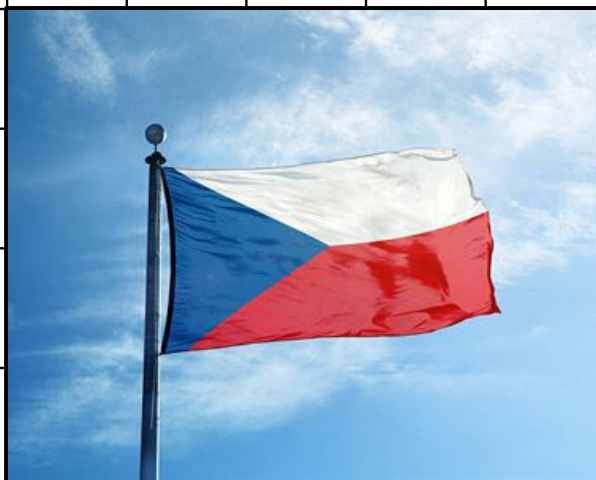
**Konec osmé části.
úryvek z knihy Moje blahé paměti**

Václav Rezek

Šumavský orloj – technická lahůdka a krásná podívaná přímo v centru Hojsovy Stráže, která vznikala v letech 2014-2017 pod rukama pana Zdeňka Landy. Před odbitím pravého poledne zazní z orloje nejprve prvních osm tónů naší *tajenka*.

	STOVKA ŽEN	PONÍŽENÉ CHOVÁNÍ	PRIMÁT (KNIŽ.)	POHODNÝ	DVAKRÁT SNÍŽENÝ TÓN		OPAK LEVÁKA	SPZ ROKYCANY	OBRAZ NAHÉHO TĚLA	Konec tajenky	PÍSEMNÉ OSVĚDČENÍ
VÝTRUS HOUBY						NAŠE HLAVNÍ MĚSTO					
DRAHÝ KÁMEN						DRUH MECHU SLOVENSKÁ SKUPINA					
KAISEROVY INICIÁLY			SAMOTNÁ NEDĚSIT					KÓD LETIŠTĚ TAME SOUBORY MAP			
ŠPANĚLSKÝ ŠLECHTIC				NOČNÍ PTÁK NAPOMÍNAT					NÁR. SHROMÁŽDĚNÍ (DR. ZKR.) DŮM (OB.)		
ARNE (DOM.)					DAROVAT 2+1 DOCELA (ZAST.)						
NEVELKÁ MASKA										JMÉNO PROZAÍKA PAVLA	NIC (SLOVEN.)
ARON, EROS, ROKYT, STAT, TME	PEVNINA V MOŘI	PLANETKA Začátek tajenky					ZÁZVOR (LID.) VÝPOČETNÍ TECHNIKA (ZKR.)				
DŘÍVĚJŠÍ MOBILNÍ OPERÁTOR						VCUC-NOUTI SVATEBČÁNE (NÁR.)					
BÝVALÁ JEDNOTKA AKTIVITY					SPÍNAČ S PLOŠNÝMI DOTEKY ANGLIČAN						
JIHNOUT				SPZ BŘECLAV JUDSKÝ KRÁL							
REGISTROVANÁ TUNA (ZKR.)			PAPOUŠEK OTEC (KNIŽ.)								
POŠKODIT NOŠENÍM											
RÁDOSTNĚ PŘIJÍMATI											

SOUTĚŽÍME!

Přineste tuto vyluštěnou stránku do infocentra (ul. 1. Máje 12 - vhod'te do schránky **nejpozději do 31. 12. 2021**) a můžete vyhrát věcnou cenu, naši Železnorudskou čepici, nebo členku dle vlastního výběru. Stačí vyplnit jméno a telefonní číslo, abychom výherce mohli kontaktovat. Přejeme hodně štěstí.

JMÉNO a PŘÍJMENÍ:

TELEFONNÍ ČÍSLO:

Vánoce na staré Šumavě

A staré písně v duši znějí
a s nimi jdou sny jesliček,
kol hlavy mé, jak ve závěji
hlas traticích se rolníček.
Můj duch zas tone v blaha moři,
vzdech srdcem táhne hluboce
a zvony znějí, světlo hoří —
Ó vánoce! ó vánoce!

Už dávno tomu, co poprvé jsem četl tyto krásné verše *Vrchlického*. Ve světnici ozářené jasně pestrých svíček na stromku vánočním, uprostřed vůně pryskyřice a rozpáleného vosku, v celém tom ovzduší domácího míru hluboký dojem vyvolaly v duši moji.

Tak blaze bylo mi tenkrát a přece stín smutku klesl mi na duši. Bylo mi líto, že nemohu obejmout a dlouho navždy v srdci udržet všechno to štěstí, tu povznesenou náladu štědrého večera s jásavým hlasem zvonů, všechen ten nesmírný klid a velebu posvátné chvíle. Ve světnici bylo ticho, venku svítí měsíc a mráz kouzlil na oknech nádherné květy, kdy pročítaje ve starém „*Lumíru*“ štědrovečerní události, čekal jsem, až ručička na hodinách ukáže čas, kdy třeba jít na půlnoční.

Ach, nezapomenutelná to chvíle, nezapomenutelná po celý život a kolikrát v duchu byla již oplakána, když jako psanec, jako bytost bez rodiny, bez domova, o štědrém dni s hořkostí v srdci a se zoufalstvím v duši bez cíle potuloval jsem se po ulicích. Naproti nám přes ulici zářila okna všech stavení a v každém z nich tušil jsem štěstí, aspoň pro tuto krásnou chvíli. Co na tom, jak bylo včera a jak bude snad zítra! Jen krásné „dnes“ platí ve chvíli, kdy nově zrozený Spasitel svou lásku přináší na zemi; rty mimovolně pohrává úsměv a v oči vkrádá se mlha dětství a šťastné chvíle uplynulé dlouhou řadou předstupujících před vás a v té chvíli rádi byste vše učinili pro ty, kdož trpí a stížení jsou soužením.

Všude mají vánoce svůj půvab a svoji poesii, ale největším dojmem působí přece ve skromných, zapadlých našich vesničkách. V nízkých světničkách, vytopených ohromnou cihlovou pecí, kolem malého stromčeka, ozdobeného jen několika drobnostkami, ovocem a ořechy, radují se šťastné rodiny až do chvíle, kdy nad ztichlým krajem rozezvučí se zvon, zvoucí na půlnoční.

A za chvíli ze všech stran ubírají se zachoulené postavy k ozářenému kostelíku, mihotají se matná světla luceren a hlaholí smích a radostné hlasy mládeže. K tomu přimysleme i tajemnou náladu pověr a kouzel a vánoce na venkově vystoupí před námi rozkošné jako pohádka.

„Narodil se!“ zazní plesným hlasem ve chrámech, „Narodil se!“ zašeptají obři lesní, dumavě k sobě své hlavy naklánějící, „Narodil se!“ šuměti bude sborem táhlými křovinami a bujnou mlází krčící se při zemi a „Narodil se!“ jásavě ozývati se bude v duši každého, v jehož nitru kořen víry hluboko zapuštěn.

Vánoce jsou svátky lásky, svátky radosti malých i velikých, svátky dobročinnosti. Vzpomínám, jak u nás jednou z hlavních radostí je honba o štědrém dnu. Nebývá sice veliký výsledek lovu toho, jenom tolik, „aby se o vánocích hladem nezemřelo“, jak žertem říkají nimrodí, za to však bývá hojně smíchu i veselí.

Po poslední leči, když vymrzlí a znavení lovci sejdou se v myslivně, všichni ve sváteční náladě, horující o domácím krbu a svých milých, pak cítíte, co znamená slovo „vánoce“. Však netrvá ten odpočinek dlouho. Kdekdo plane nedočkavostí, býti zase doma, státi se dítětem na chvíli aspoň uprostřed veselící se rodiny. Vždyť je tak blaze člověku, zadumá-li se na chvíli,

kdes v šerém koutě světnice, kam záře vánočního stromku nedosahuje. A celý život stojí pak před vámi. Zříte se býti malinkým děckem, spokojeným se vším, co vás obklopuje, nemáte zájmu pro jiného, než pro ten úzký kruh vytopeného pokoje, pro světlo a život, pro lásku a mír. Nové a nové vánoční dny staví se před naše oči, vzpomínáte okamžiku, kdy slyšeli jste první pohádku, usmíváte se příběhům o děsných obrech a spanilých princeznách, až dojdete ku přítomnosti. Mimovolně sáhne si člověk na hlavu, zda snad není snem ta ošklivá přítomnost a zda opravdu jste dítětem zase bezstarostným a tolik šťastným. Není však posvátný čas vánoční pouze dobou slastných vzpomínek, kdy člověk vzdálí se všedního života a kruté, nepřívětivé skutečnosti.

Dlužno vzpomenouti také těch, jimž nebylo dáno údělem štěstí a klid aspoň pro několik těch dnů, té masy ubožáků bloudících ulicemi, v nichž hvízdá víchr a pohlízejících smutně k ozářeným oknům, nemajících ani toho nejnutnějšího k nasycení. — Viděli jsme mnohé ubožáky, vlekoucí se dlouhou, nekonečnou silnicí po skřípajícím sněhu, nedostatečně oblečené v několik vetších hadříků. A na zádech mnohdy nesou děcka, umrzlá, nemocná . . . Nevědí ani, kde spočinou pro dnešní večer, spoléhají jen na útrpnost lidí, která kdes ve stáji vykáže jim chudičký nocleh. Nebude mít stromků ani jesliček, jen kahanec matně na chvíli ozáří na smutnou jejich večeri, z útrpnosti jim poskytnutou. Závistivě naslouchají, jak tam v domě ozývají se veselé hlasy, jak znějí vánoční písně, zaslzeným okem hledí, jak září svíce na stromku a jak za okny, pokrytými ledovými květy, jest útulno a blaze. Mimovolně napadne nám myšlenka: což pro ty ubohé, odmítané, nenarodil se Spasitel v betlémském chlévě, což On, který byl tak chudý, že matka ani pleny proň neměla, nezná slítování s ubožáky?

Ó věřte, že nezapomněl! Však není zde více, aby nám mohl balsám útěchy nalíti v duše ubohých, ale zanechal jim dědictví, dříve než na Golgotě zemřel smrtí člověka. Útrpnost vložil v srdce lidské, tu útrpnost, kterou s ním neměli jeho katané.

Nechte jen rozezvučet všechny struny dobročinnosti a útrpnosti v duších svých a nezapomeňte ve dnech štěstí a blaha na ty, kdož trpí a strádají.

Tento anonymní příspěvek byl publikován 23. 12. 1907 jako úvodní článek v týdeníku Stráž na Šumavě, časopisu pro zájmy krajiny pošumavské; vycházela vždy v sobotu, v letech 1891-1918. Lumír byl český beletristický časopis vycházející v letech 1873-1940. V období 1877-98 jej redigoval J. V. Sládek. Golgota je pahorek v Jeruzalémě; podle legend byl zde ukřižován Ježíš Kristus.

Josef Růžička, Plzeň

**OBLASTNÍ
CHARITA SUŠICE**

DO TÝMU V ŽELEZNÉ RUDĚ NA PLNÝ ÚVAZEK

PŘIJMEME

PEČOVATELE / PEČOVATELKU

**CHCETE PEČOVAT O SENIORY A ZDRAVOTNĚ
POSTIŽENÉ?**

**CHCETE SE NADÁLE VZDĚLÁVAT V TOMTO
OBORU?**

**JSTE PEČLIVÝ/Á A FLEXIBILNÍ?
TAK SE K NÁM PŘIDEJTE!**

V případě zájmu zasílejte svůj životopis na uvedený email do 12. 11. 2021
NÁSTUP MOŽNÝ IHNED

**Kontakt: Markéta Blažková, 731 669 953
email: marketa.blazkova@susice.charita.cz**

www.susice.charita.cz

inzerce

Kalendář akcí - prosinec 2021 / leden 2022

11. 12.	15:00	Vánoční zdobení perníčků	Pohádková cukrárna
11. 12.	16:00	Mše svatá	kostel v Hojsově Stráži
24. 12.	21:00	Štědrovečerní zpívání	kostel v Hojsově Stráži
25. 12.	17:00	Železný pašerák	Špičák
28. 12.	18:00	Vánoční koncert	kostel v Železné Rudě
30. 12.		50. výročí lanovky na Pancíř	Špičák - nástupní stanice SLD, Pancíř
30. 12.	11:00	Sjezd z Pancíře na historických lyžích	
30. 12.	18:00	Vernisáž výstavy	Hojsova Stráž čp. 2 - Galerie nad krámem
30. 12.	17:00	Světlušky	Ski&bike Špičák - sjezdovka č. 5 - Spodní Šance
31. 12.	17:00	Silvestrovský sjezd s pochodněmi	Ski&bike Špičák - sjezdovka č.4 - Šance
20. 1.	17:00	Vernisáž výstavy	Environmentální centrum v Železné Rudě
22. 1.	19:00	Maškarní pro dospělé	Clip
22. - 23. 1.	10:00	Závody ÚKZ	Ski&bike Špičák - sjezdovka č.3 - Slalomová
29. 1.		Red Bull HOMERUN Špičák	Ski&bike Špičák - sjezdovka č.3 - Slalomová

Jako pravidelný měsíčník vydává Železnorudský zpravodaj město Železná Ruda, Klostermannovo náměstí 295, 340 04 Železná Ruda, IČO: 00256358.
Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849. Periodický tisk územního samosprávného celku pro oblast Železnorudsko.

Elektronická verze: www.zeleznaruda.cz

Redakční rada: Filip Brož, Filip Smola, Petr Najman, Mirka Frenzlová a Adéla Brožová.

Přijem inzerce: mistostarosta@zeleznaruda.cz, e-mail redakce: redakceZZ@email.cz.

Náklad: 1300 výtisků. Uzávěrka 25. každého měsíce.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit či neotisknout. Město Železná Ruda ani redakce nenese odpovědnost za skutečný průběh zde inzerovaných akcí. Za obsahovou správnost příspěvků ručí autor a nemusejí vyjadřovat názor či postoj redakce a města.